

Про комбрига Ф. ВАСЕЦЬКОГО читайте в наступному номері

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ІМЕНІ ЧУЖЕБСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VIII.

№11 (711).

СЕРЕДА, 25 СІЧНЯ 1967 р.

Ціна 2 коп.

ЗАТИСНУВШИ в руці кашкета, біля пам'ятника стоїть полковник. Вітер куйовдить його сиве волосся. Глибокі мужні зморшки чітко зорюють його лице. На гранітній плиті пам'ятника викарбувані імена тих, хто поліг при звільненні міста. Серед героїв значиться і прізвище полковника Ф. П. Васецького.

І ось він, живий, стоїть в скорботній позі перед братською могилою, де навіки знайшли свою останню домівку його бойові друзі по танковій бригаді, командиром якої він був. Двадцять два роки жителі П'ятихаток теж вважали його загиблим. А він стоїть зараз перед пам'ятником, затиснувши у руці кашкета, і вітер куйовдить його сиве волосся.

Наш кореспондент зустрівся з уродженцем м. Бобринця, колишнім командиром 41-ї гвардійської танкової бригади, полковником у відставці Федором Прокоповичем Васецьким. Розповідь про цю людину з легенди читайте в наступному номері «Молодого комунара».

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про Пленум Центрального Комітету
Комуністичної партії України

23 січня в Києві відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

Учасники Пленуму вшанували вставанням пам'ять померлого члена Центральної ревізійної комісії КПРС, члена ЦК КП України, заступника Голови Ради Міністрів Української РСР, голови Держплану УРСР А. Д. Кочубея.

На Пленумі обговорено питання: «Про підготовку до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції і 50-річчя встановлення Радянської влади на Україні».

З доповіддю виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України тов. П. Ю. Шелест.

У роботі Пленуму взяли участь міністри, керівники республіканських організацій, секретарі партійних організацій міністерств і відомств.

В обговоренні доповіді виступили: член Політбюро ЦК КП України, перший секретар Дніпропетровського обкому партії О. Ф. Ватченко, перший секретар Вінницького обкому партії П. П. Козир, старший вальцювальник тонколистого цеху заводу «Запоріжсталь» А. І. Волков, перший секретар Київського обкому партії Ф. П. Головаченко, директор Харківського тракторного заводу імені С. Орджонікідзе П. Ю. Саблев, перший секретар Донецького міськкому партії М. П. Шультін, письменник В. П. Козаченко, голова колгоспу «Грузія» Генічеського району Херсонської області Г. А. Легунов, голова виконкому Одеської обласної Ради депутатів трудящих М. В. Хорунжий, перший секретар ЦК ЛКСМ України Ю. Н. Ельченко, міністр чорної металургії УРСР Я. П. Кулик, перший секретар Волочиського райкому партії Хмельницької області М. І. Починок, міністр культури УРСР Р. В. Бабійчук, президент АН УРСР, академік В. Є. Патон, перший секретар Ровенського обкому партії І. О. Мозговий.

Із заключним словом виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України тов. П. Ю. Шелест.

В обговореному питанні прийнято відповідну постанову.

Пленум ЦК КП України розглянув організаційне питання.

Пленум обрав членом Політбюро ЦК КП України і секретарем ЦК КП України тов. І. К. Лутака.

На цьому Пленумі Центрального Комітету Комуністичної партії України закінчив свою роботу.

Перший у ювілейному році лижний пробіг молоді знам'янці присвятили наступним виборам до Верховної Ради Української РСР і місцевих Рад депутатів трудящих. Більше 300 дівчат і юнаків — учасників пробігу — побували в селах Знам'янського району, у залізничників. На знімку: група учасників лижного пробігу — учні міської середньої школи № 2.

Фото Б. ВІТОХІНА.

МОЛОДЬ ОТОЧЕНА ПІКЛУВАННЯМ

БЕРЛІН. Велику увагу приділяє уряд Німецької Демократичної Республіки вихованню молоді, майбутніх будівників соціалізму. В минулому році на цілі народної освіти держава витратила 7 процентів усього національного доходу країни.

За період з 1959 по 1965 рік число учнів народних шкіл зросло з 220 тисяч до 260 тисяч. Число випускників середньої школи збільшилося за цей час майже вдвоє.

Більш як 10 000 студентів щороку закінчують вищі школи республіки. В минулому році держава виплатила стипендій на загальну суму 225 мільйонів марок.

АНТИАМЕРИКАНСЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ

РЕЙК 'ЯВІК. Біля будинку американського посольства в Рейк 'явіку ісландська молодь провела демонстрацію протесту проти злочинної війни США у В'єтнамі. Демонстранти несли плакати з вимогою припинення війни.

ПЕРЕМОГА ДЕМОКРАТИЧНИХ СИЛ

ГУАЯКІЛЬ. Демократичні сили еквадорської молоді здобули повну перемогу на студентських виборах в університеті м. Кіто.

Керівник Спілки комуні-

стичної молоді Енріко Гальєгос Аренас обраний головою відділення федерації університетських студентів у Кіто. Гальєгос Аренас здобув велику популярність своєю самовідданою боротьбою проти поваленої військової диктатури. Раніше він вже займав цей пост, поки його не усунули з нього на зборах, організованих розкольніцькими угрупованнями, які тепер зазнали цілковитої поразки.

НАЗУСТРІЧ З'ІЗДОВІ

ПРАГА. Газета «Млад фронт» опублікувала прийнятий січневим пленумом ЦК Чехословацької спілки молоді документ «Позиція ЦК ЧСМ у деяких питаннях підготовки до з'їзду» в зв'язку з підготовкою до V з'їзду ЧСМ, який відбувається в червні 1967 року.

У документі відзначається, що юнаки і дівчата країни згодні з політичними цілями Комуністичної партії Чехословаччини і беруть активну участь в будівництві соціалістичного суспільства. Своїми найкращими друзями ми вважаємо комсомольців і молодь Радянського Союзу, говориться в документі. Приклад їх батьків показав нам шлях до побудови соціалістичного суспільства, вони принесли нам визволення від фашистської окупації, забезпечили національне існування наших народів. Тому ми хочемо разом з комсомольцями спільними заходами урочисто відзначити 50-ї роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Цей документ, проект нового статуту ЧСМ та інші матеріали до з'їзду будуть обговорені всіма організаціями Чехословацької спілки молоді.

(ТАРС).

НОП-СПРАВА КОМСОМОЛЬСЬКА

(Початок. Закінчення на 3-й стор.).

Вони прийшли на редакційну п'ятницю всі разом після закінчення робочого дня. Молоді інженери «Червоної зірки», економісти, зібралися за нашим «круглим столом», щоб поговорити про важливе — про наукову організацію праці, про участь у цій справі молоді.

НОП сьогодні — це квати в ливарному цеху, це добрий настрій робітника, раціональна організація його робочого дня, це необхідний довідник під рукою в інженера, коефіцієнт корисної дії відділу заводу і чітке планування технологічних процесів...

Ці питання хвилюють молодих інженерів — носіїв технічного прогресу. Тому наша розмова була своєрідним продовженням давно розпочатих дискусій, запальних розмов, що

були на заводі, там, де наукова організація праці владно входить у двері цехів і інженерно-технічних відділів.

АРХІМЕДИ НЕ МИ...

Карл Маркс говорив, що найгірший архітектор від найкращої бджоли з самого початку відрізняється тим, що, перш ніж будувати чашечку з воску, він уже побудував її в своїй голові. Це ж порівняння, мабуть, стосується і до інженерної праці. Поки думка, що народилася в голові інженера, ляже в лінії креслень, йому доводиться витратити чимало часу на «непродуктивні перельоти».

Хто сказав, що романтику можна знайти лише на ударній будові, в засніженій тайзі, чи далеко за Полярним кругом!
— Ні! — твердо вирішила ця вродлива дівчина з веселими очима. — Романтика завжди поруч. Її треба лише вміти знайти, побачити.
І Валентина Безугла знайшла її. Закінчивши Бобриньське училище механізації, повернулася трактористкою в рідну артілю «Зоря комунізму» Новоархангельського району.
Фото В. КОВПАКА.

ЕВГЕН Орешкін здивувався, коли узнав, що його однокашник залишив опорне господарство інституту економіки і подався плановиком у колгосп. Чого б то?

Зустрілися згодом випадково в Москві, коли Олексій Алексін повертався з відпустки. Гуляли по місту. Добралися і до Тимірязевки. Згадали однокурників з економічного.

— А знаєш, Іван Буробкін аспірантуру закінчує, — похвалився Орешкін і раптово замовк, пильно глянувши на співбесідника. Видно, думав, що для Алексіна ця новина може звучати нетактовним натяком.

— Молодчина Буробкін! — Олексій випустив кільцем дим і різко повернувся до товариша: — Ти бачив, як чоловік плаче? Мовчиш? А я бачив. Він удавав, що то від вітру, підправляв понівечену бурєю гілля і непомітно пестив посичені градом плоди. Це я про нашого Терентія Івановича.

Евген здивовано знизав плечима, ще не осмисливши сказаного. А Олексій наступав далі:

— Знаю, важко і креслення зробити по-новому. Та ще важчий пошук у сіваща. Весною помилився — до наступного року будеш душею тліти і нічого не змінити. А Володимир Петрович уже десяток років експериментує.

Орешкін весь час дивився собі під ноги. А це заглянув пильно в очі Олексіва. Поклав руку на плече. Питання, чи не ошукав себе науковий співробітник Алексін, перейшовши з дослідного господарства інституту в колгосп, відпало.

Розмова була вже продовженням ще студентської спірки про романтику. І знову на дійшли згоди...

ТИ БАЧИВ, ЯК ЧОЛОВІК ПЛАЧЕ? МОВЧИШ. А Я БАЧИВ... Це я про нашого Терентія Івановича.

Так, це про Терентія Івановича Шкунова. Олексій згадав про нього лише один епізод. А скільки їх було за час роботи Алексіна плановиком-економістом. Буденних, турботливих і... неприємних.

...Весняний день посміхався теплинню. Шкунов важко опустився на стілець і протягнув папери:

— Проглянь наряди, Андрійовичу. Сад обкопували.

Зашелестіли папери в руках плановика і стихли. Відразу ж закрився сумнів: усі виконали норму виробітку на 180—200 процентів. Підрахував ще раз. Вийшло, що, якби обкопували не пристовбурні ділянки, а копали суцільно, то кожний обробив би десять—дванадцять соток. Забагато.

— Не підпишу нарядів, — сказав економіст Шкунову і пояснив, чому.

Терентій Іванович — шанована в колгоспі людина. Все життя віддав садові. І відмова молодого спеціаліста його образила. Не стримався, кинув кілька грубих слів Алексіну.

Другого дня плановик сам перевіряв роботу в саду, знайшов помилку садівника.

А ВОЛОДИМИР ПЕТРОВИЧ уже десяток років експериментує. Це про Володимира Петровича Мель-

ниченка, бригадира тракторної бригади, Героя Соціалістичної Праці.

Якось під гарячу руку Мельниченко займав економісту: «Або ти, або я». Почервонів Алексін, та не здався. Довів, що в розрахунках помилився тоді бригадир.

Та що там казати. За сім років роботи в колгоспі Алексін набивав собі син-

«ТИ БАЧИВ, ЯК ПЛАЧЕ ЧОЛОВІК?»

ці. Та не про них згадує економіст.

Ось він сидить. Гортає папери. «За останні п'ять років вартість валової продукції у колгоспі на один людину-день зросла з 7 карбованців 5 копійок до 12 карбованців 39 копійок». І ледь посміхається, немов і не було неприємностей з нормуванням праці, із запровадженням внутрігосподарського розрахунку.

...Так що ж таке романтика? Незбориме притягання далеких країв чи пошук незвичайного у буднях, у творчості?

В. ЦВЯХ.

Колгосп «Україна» Кіровоградського району.

ОСОБИСТО ВІДШОВІДАЛЬНІ

НА НАРАДІ-ЗУСТРІЧІ З МОЛОДИМИ СПЕЦІАЛІСТАМИ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА.

Більшість тих, хто зібрався в обкомі комсомолу на нараду-зустріч, обіймають дві посади — за професією і громадську — агрономів і комсортів, інженерів і членів бюро райкому... Тому ї не дивно, що ще до початку наради в кабінеті комсо-

мольської роботи йшов живий обмін думками про роль і місце молодих спеціалістів не тільки у виробничій діяльності, а й у громадському житті. І ніби продовженням цієї щирої розмови був виступ перед молодими спеціалі-

тами області першого секретаря обкому комсомолу М. Сиротюка.

— Прямо з студентської аудиторії я прийшов у колгосп, — розповідає ветлікар колгоспу імені Фрунзе Голованівського району Станіслав Лисий. — Мене не зустрічали з квітами. Але я хочу, щоб квіти були на кожній фермі. Для мене не влаштували урочистої зустрічі, але я хочу, щоб кожен буденний день для нашої молоді був урочистим і світлим. Ось уже п'ятий рік комсомольці нашої артілі виявляють мені довіру бути їхнім ватажком. Часто буває нелегко. Та хочеться, щоб у нашому селі і клуб був новий, і пісні не стиха-

ли, і спорт шанувався... Знаю, що мої однодумці — молоді спеціалісти — не пошкодують для цього ні сил, ні часу... Так, однодумців у Станіслава багато. Це — делегати XV з'їзду ВЛКСМ ветфельдшер колгоспу «Україна» Добровеличківського району Броніслава Запорожець, плановик колгоспу «Заповіт Леніна» Новоархангельського району Марія Кучеренко і інші.

— Для молодого спеціаліста не так важливо, як його будуть називати в рідному селі — просто Ванею чи Іваном Петровичем, — сказав у своєму виступі головний агроном колгоспу «Шлях Леніна» Маловисівського району Олексій

Прокопенко. — Головне, щоб у цьому зверненні звучала повага. А здобути її можна тільки невтомною працею, вмінням віддавати людям не тільки знання, а й жар своєї душі. Я, вихований комсомолом, вважаю себе особисто відповідальним, щоб у степу рясів колос і щоб юнаки та юнки вклонялися могилі невідомого солдата, щоб ниви були чистими від бур'янів і щоб міцним корінням вросла в землю наша молода змінна.

— Так, ми особисто відповідальні за ровесників, за молоде пагіння, яке буйно зростає на благодатній землі радянській, — заявила секретар комсомольської організації колгоспу імені

Фрунзе Олександрійського району, зоотехнік Ганна Малиновська. — Ми вчилися в технікумах, у вузах, і наш святий обов'язок — визначати рівень духовного життя молоді. Про високе помилання сільських інтелігентів говорили також у своїх виступах старший науковий працівник Кіровоградської дослідної станції Наталка Зінченко, працівник Новоукраїнського сільгоспуправління Микола Кобиланський.

На нараді затверджено раду молодих спеціалістів сільського господарства при обкомі ЛКСМУ. Групі молодих активістів — спеціалістів сільського господарства було вручено Грамоти.

Школярі Ганнінської середньої школи Кіровоградського району виготовили стенди, панно, плакати про життя і діяльність В. І. Леніна. І тепер порадитися з вождем приходять в Ленінську кімнату і комсомольці, і піонери. Фото Ф. ПЛАХТІЯ.

ТИ ПРИЙДЕШ, обов'язково прийдеш, — сміялися в неї очі. — Пам'ятаєш, минулого року не хотів у вечірню? А пішов...

Анатолій мовчав. Вона ще вчора пропонувала йому записатися до хорового гуртка. Відмовився. «Як одружився — пропає ти, хлопче, — мимоволі пригадав слова товаришів по

рі, за вікном стихли її легкі кроки, а він сидів, немов уколаний, все ще відчуваючи її поруч. Анатолій любив слухати її мелодійний голос. Завжди дивився б у великі очі, наповнені літнім теплом. Мабуть, тому їм не можна було не вірити.

В душі він завжди погоджувався з нею. Якесь невідоме сила живе в

вано. Виявилось, Вірин чоловік перестав ходити до вечірньої школи. Люда до пізньої ночі тоді міркувала, як би допомогти подрузі.

— Можливо, підемо до них разом, Толю? — запитала...

— Ну, як вони? — поцікавився чоловік згодом.

— Вчора бачила їх за однією партою, — почула відповідь.

Тоді він позаздрив їй.

...«Ти прийдеш, обов'язково прийдеш», — нарешті долинає десь далеко, звабливо кличе її голос.

«Так, так, так» — це будильник, якого подарувала йому дружина в день народження, щоб завжди вчасно приходив на роботу.

— Так, так, — нараз вголос за годинником повторює Анатолій. Наздогнав Люду у містечку.

— Швидко ти, — посміхнувся і закрокував поруч.

Коли проходили повз школу, Люда зупинилась.

— Зайдемо, подивимось, чи є на уроках мої комсомольці, — сказала й раптом запнула. — Наші комсомольці.

— Наші, — якось таємниче повторив Анатолій. І тихо поклав на Людине плече свою широкую шоферську долону.

М. УСПАЛЕНКО, спецкор «Молодого комуніста». Новоархангельський район.

ТВІЙ ТОВАРИШ — СЕКРЕТАР

Про шоферську долону

роботі. — Все дружина тобою керує». Отож і ще по дорозі додому твердо вирішив: не буде по її. Досить того, що вечірню школу закінчив...

— Ми вже одружені, Людо. Куди нам до гуртків? Нехай молодші, — залпують на післю, відчуваючи, що сказав не те. А вона у відповідь:

— Ні, ти так не думай...

Вже давно рипнули синешні две-

ній. Якщо потрібно, вона може не доспати, обмежити себе вільною хвилиною, аби довести справу до кінця.

Комсомольці райлікарні обрали Люду Благу своїм ватажком. Робота була занедбана. Навіть на звітно-виборні збиралися тричі. Не минуло й пірвоку, а про комсомольську організацію добре слово говорять.

Анатолій знає про все це. Вечорами Люда розповідає йому, як обійшла кожного комсомольця, з ким поговорила, кого переконала. Віра Трохимова прийшла на роботу зажурена. Люда відразу помітила. «Що з тобою?» — запитала стурбо-

Прийміть на квартиру!

Вересневий дощик висріблювався в останніх променях ще по-літньому лагідного сонця. Дрібні краплини, потрапляючи за комір, приємно лоскотали, нагадуючи золоту пору дитинства, коли не треба було думати, в якому приміщенні будуть проходити шкільні заняття.

— Так-так, — посміхався директор автогосподарства № 10001 П. Д. Тульчинський, дивлячись з вікна кабінету, як водії, учні філіалу вечірньої школи № 8, втягували голови в плечі, — хай вас дощ помочить. Може ж такі забудете про школу.

Багато обов'язків у П. Д. Тульчинського. А тут ще й вечірка школярів. «Не хочу!» — волає його душа (бо вголос цього казати не можна). Думає-гадає, як позбутися зайвої турботи, і, здавалося, надумав: «А дай-но я переобладнаю червоний куток, де вчаться учні, в кімнату передового досвіду». І переобладнав. Та настурлили лізуть і сяди, та ще й не самі, а разом з учителями. «Ну, зачекайте, хай наступить новий навчальний».

Дума зборознила чоло директора, градом летіли недокурки в попільницю, і... раптом на обличчі спалахнув відблиск відкриття. Придумав він ось що: на початку навчального року затівав ремонт усіх приміщень в автогосподарстві.

Щось із тиждень стукали учні і учителі в двері кабінетів Петра Давидовича і парторга автогосподарства Д. І. Богуща, та відповідь була одна: «Кімнати немає. Ремонт».

Час спливав, а урочна програма не виконувалася. У відчай звернувся до секретаря партійної організації сусіднього олійжиркомбінату Олексія Івановича Пестерева: «Пустіть на квартиру!» На свій подив, зустріли в його душі теплий відгук і повне розуміння стану справ. «Повезло ж іншим підприємствам з керівниками!»

Олексій Іванович надав в розпорядження школи свій власний кабінет, а учні і вчителі, дякуючи, низенько вклонилися доброму сусіду.

До речі, на олійжиркомбінаті також працює філіал ШРМ № 8, та справи там зовсім інші. На розширеному засіданні партійного бюро винесли рішення про присвоєння молодого робітника у вечірній школі. Начальників цехів зобов'язали взяти під особистий контроль відвідування школи їх підлеглими.

Н. ІВАХНЕНКО — завуч, З. АДАС — вчитель школи робітничої молоді № 8. м. Кіровоград.

НОП — СПРАВА КОМСОМОЛЬСЬКА

Економіст А. Пушкаренко і на редакційній п'ятниці не розлучається з олівцем. А вже зараз іде ділова розмова про наукову організацію праці. Праворуч від економіста — старший майстер А. Замковий, ліворуч — інженер-конструктор В. Торговецький.

Фото В. Ковпака.

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Тому і не дивно, що почалася розмова з організації інженерної праці.

В. ТОРГОВЕЦЬКИЙ: інженер-конструктор відділу головного технолога:

В організації нашої роботи ще багато білих плям. Ми турбуємося, щоб у робітника все необхідне було під рукою, щоб кожний його рух був доцільним, раціональним. А нам, інженерам, навіть у пошуках необхідного довідника доводиться марнувати по кілька годин. До того ж, потрібну літературу не завжди знайдеш у наших бібліотеках. І виходить іноді, що слово «еврика» вже давно сказав хтось інший, раніше від нас.

П. КОВЕРГА, секретар заводського комітету комсомолу: У заводській відділах і бюро переважно працює молодь. Мабуть, було б доцільно створити в них ради молодих спеціалістів, крім існуючої загальнозаводської. Можна спеціалізувати їх на узагальненні і поширенні інформації.

М. УВАРОВСЬКИЙ, начальник бюро організації праці та управління: Організація інженерної роботи на «Червоній зірці» — цілком, за освоєння якої взялась наша заводська рада по НОПу. Ми провели 10-денну самофотографію свого робочого дня. Аналіз анкет показав, що інженери витрачають по 2—3 години на всілякі наради, на вирішення не потрібних їм питань в цехах тощо.

В. ТОРГОВЕЦЬКИЙ: Безпосередню свою роботу виконуєш, як правило, на заводі. Це дороге коштує заводі. Прокро відкривати вже відкрите. Ще більше витратити на це не виправдано багато часу. Інженеру доводиться робити великі розрахунки. І якщо на озброєнні робітника — сучасні вестисти, найновіші прилади, то інженер користується ще первісними засобами — олівцем або, кращому випадку, арифмометром.

Уважно слухає Петро Коверга: на адресу комітету комсомолу — чимало критичних слів.

І. РИБАЛКО, начальник бюро економічного аналізу: Я бачу вирішення цієї проблеми у чіткому нормуванні інженерної праці.

М. УВАРОВСЬКИЙ: Купуємо близько 500 одиниць організаційної та лічильної техніки. Однак без запровадження наукової організації праці вся ця техніка не зможе дати бажаних результатів.

А. ПУШКАРЕНКО, економіст: Ми говоримо про лічильні машини. Це добре. А от про дрібниці часто забуваємо. У нас немає навіть зручної чинки, щоб підстругати олівець. Нераціонально використаний час. Щось недороблене, щось недодумане. А значить — настрої зніжені.

НАСТРІЙ І ПРОЦЕНТИ

Хороший настрій... Його треба створювати і підтримувати. А вже саме добрий настрій є умовою високої продук-

тивності праці. І, навпаки, при поганому настрої знижується інтерес до роботи, швидко приходить втома.

А. ЗАМКОВИЙ, старший майстер термічної дільниці лварного цеху сірого чауну: Якщо говорити про наукову організацію праці, то я б почав розмову з настроєм робітника, бо максимальна продуктивність праці досягається при найбільш раціональній взаємодії людини з речовими елементами виробництва.

І. РИБАЛКО: Підраховано, що при поганому настрої продуктивність праці робітника знижується на 4 проценти.

А. ЗАМКОВИЙ: Це, мабуть, в середньому... Я знаю робітницю з нашого цеху, яка після сімейних незгод виконувала денні завдання лише на 40—50 процентів.

М. УВАРОВСЬКИЙ: На продуктивність праці значний вплив має організація робочого місця, естетика виробництва.

А. ЗАМКОВИЙ: Запровадження технічної естетики в цеху я розпочав три роки тому. У той час працював старшим майстром стержньового відділення. Коли вперше прийшов на дільницю — здивувався, так був захарашений цех. Все сіро-брудного кольору: і стіни, і машини, і здавалось, навіть обличчя людей. «Хіба ж можна бути такими байдужими до свого робочого місця? — звернувся до робітників. — Адже третину доби ви проводите тут!»

І я побачив, що обличчя молодих робітників зацілилися посмішками: «Ми й самі про це думали!»

А незабаром ми взялися за діло. Перфарбували стіни, устаткування, замовили кілька картин. В цеху з'явилися портрети передовиків, квіти... Першими моїми помічниками були дівчата-комсомолки Ніна Суржикова, Світлана Ребулес, Віра Марченко...

Якось в нашому цеху побувала делегація з іншого заводу. Мене тоді запитали: «Чи підвищується продуктивність праці, коли стіни світлого кольору, а на вікнах — квіти?» Я відповів ствердно: «Продуктивність підвищилась на 5—6 процентів».

Ю. ДУДІЛОВСЬКИЙ, начальник БЗ КПС:

— На нашому заводі створено раду промислової естетики. Жаль, що тільки створено...

І. РИБАЛКО: Колись було добре правило: підходиш до проходної, і тебе зустрічає музика. Відразу всі домашні турботи, неприємності як рукою зняло. Чому ж забули про музику зараз? Хіба перевелися хороші пісні?...

„КРИТИКУ ВИЗНАЮ...“

І дійсно, чому хороші знахідки забутої? Чому рада промислової естетики тільки на папері, а рада молодого спеціаліста ніяк не розправить крила? Причина в тому, що не завжди працюють злагоджено відділи, цехи, громадські організації. Цю думку підкріплює роз-

В. ЄВТУШЕНКО: Часто, не знаючи специфіки праці робітника, ми прагнемо дати поради...

мова про співдружність молодих спеціалістів з молодіжними бригадами, про співдружність робітника й інженера.

П. КОВЕРГА: Якогось рецепта про співдружність молодого спеціаліста і робітника нема. Цей рух у нас почався ще в 1963 році. На жаль, він погас.

М. УВАРОВСЬКИЙ: Все це, Петре, вірно. І все ж треба бути самокритичним. Наукова організація праці — це теж справа комсомольська.

П. КОВЕРГА: Для заводського комітету комсомолу стало необхідністю працювати в тісному контакті з інженерно-технічними кадрами. На заводі більше 600 молодих спеціалістів. Завком систематично проводить наради і бесіди з ними, де розглядаються важливі виробничі питання. На мій погляд, цінною формою роботи з молодими спеціалістами є проведення спільних засідань завкому комсомолу і ради молодих спеціалістів. На одному з них визначили головні напрямки роботи молодих спеціалістів...

В. ТОРГОВЕЦЬКИЙ: Визначили — і руки помилли...

П. КОВЕРГА: Молоді спеціалісти беруть активну участь в роботі штабу «Комсомольського прожектора». Ударною справою для комсомолу заводу став похід за економією і бережливістю. Прикладом може бути рейд по перевірці економічного витрачання цехами стиснутого повітря. Молоді спеціалісти надають допомогу первинним комсомольським організаціям у вирішенні виробничих завдань. В механо-складальному цеху № 1 працює 10 молодих спеціалістів, які взяли шефство над «вузькими місцями» виробництва, розробили 18 технічних питань з економічним ефектом 10 тисяч карбованців. Однак критику визнаю. Найближчим часом плануємо активізувати роботу ради молодого спеціаліста, більш глибоко вискатимемо у запровадження наукової організації праці на заводі.

ПЕРЕПОНАМ — НІ!

Так, у підвищенні ефективності виробництва зараз чимало роль може відіграти наукова організація праці як окремих робітників і відділів, так і заводу в цілому. Мова зайшла якраз про те, як відділи, майстри, начальники цехів ставляться до НОПу, і, зокрема, яку участь в цій роботі беруть молоді спеціалісти-червонозорівці, про шляхи заінтересованості спеціалістів у наукових пошуках.

М. МАЛЄТА, інженер складального цеху: Принципи НОП повинні зароджуватися в службах заводу, тоді будуть вони і в цехах. А то вийшло так, що відділ головного технолога своєю поспішністю створює «вузькі місця», а потім «розшифай» їх, шукай, як краще, по-науковому організувати працю.

К. ПЕТРЕНКО, інженер-організатор виробництва і праці метизного цеху: Ми стали ентузіастами НОП. Нам розроблено нового типу верстати. Використали кран-балку, механізували операції. Зникла необхідність у старій тарі,

вивільнилася людина.

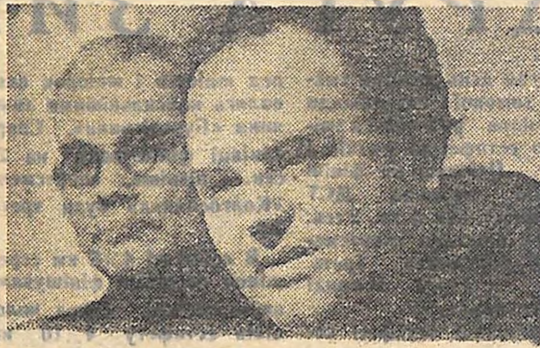
НОП — це значить зробити працю легшою, радіснішою. До цього особливо прагнуть молоді. Та от підтримку вони не завжди відчувають. Фарбу потрібного кольору і то не завжди дістанеш.

М. УВАРОВСЬКИЙ: Зараз є положення про преміювання. Премії видаються згідно плану впровадження нового у виробництво. І якщо раніше тільки на «погодження» витрачалося місяць — півтора, то тепер, коли є матеріальні стимули, повинні від стола інженера до виробництва доходити значно швидше.

ЄДНІСТЬ ЗАДУМУ І ВИКОНАННЯ

Щоб плани наукової організації праці були ефективними, треба, щоб вони доповнювалися діловитістю, вмінням практично організувати справу. Діловитість проявляється перш за все в єдності задумів і їх виконання.

В. ІВАШИН, старший науковий співробітник Кіровоградського філіалу Дослідного Інституту праці: На агрегатному заводі розроблено 9 заходів по НОП. Не впроваджено жодного. Якщо б ми впровадили всі 96 планів НОП, то ма-

М. УВАРОВСЬКИЙ: Організація інженерної праці на «Червоній зірці» — цілком...

ли б, за попередніми підрахунками, близько мільйона карбованців економії.

М. УВАРОВСЬКИЙ: Впровадження нового проходить важко. Зайняли ми аналізом допоміжних служб. А певної методики не маємо. Інститут праці істотної допомоги не падає.

В. ІВАШИН: Ми почали працювати з нового року. Самі розумієте, досвід роботи ще малий...

А. ПУШКАРЕНКО: Взяти планування НОП. Дільниця коробочок ще не стала до ладу, а ми плануємо прибутки.

Якщо НОП стане справою кожного, тоді й приживеться він повсюди.

В. ЄВТУШЕНКО, старший науковий співробітник Дослідного Інституту праці: Часто, не знаючи специфіки праці робітника, ми прагнемо дати поради. А, може, слід би проголосити: НОП — справа кожного. Шукай, впроваджуй! А вже погім — допомагаю...

Розмова на редакційній п'ятниці закінчена. Але вона буде й далі тривати і в цехах, і на сторінках газети. Виробнича естетика, ставлення молодих до впровадження НОП, робота рад молодих спеціалістів... До всіх цих питань ми будемо часто повертатися. А вже НОП — справа комсомольська.

Творчий успіх... З чого він починається? З ясності задуму, одержимості чи професійної майстерності? Очевидно, і те, і інше. Але, насамперед — з любові. Любов — крила митця. Вона визначає задум, змушує просиджувати ночі над його втіленням, вишукувати оригінальні сюжетні ходи, знаходити і перекреслювати знайдені і знову шукати єдино-необхідне — тобто проробити (коли це справжній митець!) гігантську чорнову роботу, наслідком якої і є творча перемога. Бо ж чи може створити неординарний

лі теми. Думалось, що можна сказати нового про сім'ю Ульянових, про людей, яким присвячені сотні статей, повістей, романів, оповідань, десятки художніх і документальних кінорозовідей. Фільм перевершив усі мої сподівання. Зараз мені важко осмислити, узагальнити свої враження. Але я, мабуть, не погіршу проти істини, коли скажу: Марія Ульянова в інтерпретації артистки Олени Фадеевої — це блискучий, психологічно вмотивований образ. Тільки переглянувши фільм, починаєш розуміти сло-

служитись своїй вітчизні. Зрозумілий глибокий підтекст цих слів: вітчизні, а не цареві. Хочеться відзначити майстерну роботу оператора Якутовича. Його кращі знімки допомагають глядачеві глибоко зрозуміти вчинки і психологічний стан героїв кіновтвора.

Іван Бондар, інженер:
Спасибі творцям фільму за насолоду. Тільки в такій матері міг народитись такий син. Ми бачимо Марію Олександрівну в хвилини розпачу і радості, за домашнім столом і в тюремному коридорі, на побаченні з приреченим до страти сином Олександром. Це образ повнокровний, емоційно напруганий, образ, гідний наслідування.

Напередодні сумнівався: а чи не постане на екрані замість живої людини — манекен, вирішений за заданою схемою? Але ні: кіномитці шасливо уникли цієї чи не найпоширенішої вади. Мати — образ багатоплановий, осмислений з усіх кутів зору і тому — перекопливий. Ось чому, на мій погляд, поряд з нею значно програє артист Данило Сагал у ролі Іллі Миколайовича. Надто він збіднений, літературний, а тому, дозволив собі сказати, — маловиразний. Як це не парадоксально, та складається враження, ніби кіномитці створили цей образ лише для того, щоб пошвидше його поховати. (Сцена поховання — одна з колоритніших у фільмі). Гадая, що це прорахунок не тільки артиста, а й сценаристів та режисера.

Вадим Рудовський, пенсіонер:
Вас, мабуть, здивує те, що я скажу. Я — людина вже немолода, багато читав про Володимира Ілліча, переглядав чимало фільмів про нього. Але чи не вперше я так близько зблизив його як людину. Пам'ятається кадр: юний Ілліч з Марією Олександрівною над могилою Ольги. І його сльози. Правда, незвично? Ленін — і раптом — сльози. Але як це людськи глибоко і перекопливо! Ніби аж поближчал мені Володимир Ілліч після цього.

Взагалі образ юного Володі в тумаченні Нахалстова — досягнення молодого артиста. Хочеться вірити, що він послужить хорошим уроком для нашої молоді.

Кадр із фільму.

БЛАГОСЛОВЕННЯ МАТЕРІ

твір мистецтва людина, якій байдужі вчинки і мрії своїх героїв?

На ці роздуми напихнула нас нова кінострічка відомого режисера-постановника Марка Донського «Серце матері».

Внутрішня схвильованість, глибока правдивість, екопозитивність художніх засобів у вирішенні теми — ось те краще, що притаманне цьому фільмові. В центрі його — образ матері Марії Олександрівни. Вона — вісь, навколо якої обертаються долі інших персонажів твору. Можна з певністю сказати, що кіноленініана поповнилась ще одною прекрасною стрічкою. А втім, щоб уникнути звинувачень в суб'єктивізмі, пропонуємо слово, сказане після сеансу трьома різними за фахом та віком глядачами.

Світлана Алейникова, студентка:
Безсумнівно, нова робота Марка Донського знайшла відгук у глядача. Відверто признаюсь: я йшла з деякою упередженістю на перегляд фільму. Зрозумійте правильно: побоялася прямолінійності у вирішен-

ва Горького: «Без матері — не існує ні поста, ні героя». З перших кадрів кінострічки напружено стежили за цією немолодою вже, стриманою в словах і жестах, жінкою. Адже вона подарувала світові Леніна! Намагаєшся збагнути атмосферу, в якій проходили дитячі і юнацькі роки майбутнього вождя пролетаріату. Не знаю, як хто, а я відкрила для себе ще одну сторінку з життя Володимира Ілліча. Відкрила, завдячуючи артистці Фадеевій!

Пригадуєте символічну зустріч Марії Олександрівни з високопоставленим царським сановником? Мати просить його дозволити Володі скласти екстерном екзамен. Той погоджується, але ставить умову, щоб молодий Ульянов вірно служив вітчизні. З твердістю, яка викликає захоплення, жінка відповідає, що її син мріє лише про одне — як би краще при-

ДРУГА ЗИМОВА

Другий день лижних змагань зимової спартакіади профспілок розпочався змішаною естафетою юнаків і дівчат. Першою на фініш прийшла команда ДСТ «Авангард». На 3 хв. 2 сек. від них відстали спортсмени «Буревісника». Третє місце дісталось команді «Колгоспника».

В змішаній естафеті се-

ред юніорів і юніорок виявились найсильнішими лижники «Буревісника». Спартаківці фінішували на 21 сек. пізніше, спортсмени «Колгоспника» були третіми.

В естафеті 4x5 км серед жінок першими фінішували авангардівки. Серед чоловіків естафету 4x10 км

першими закінчили також їх одноклубники.

В третій день змагань відбувались індивідуальні гонки. Десятикілометрову дистанцію серед юніорів першим подолав студент Олександрійського індустріального технікуму В. Трещов. Студент цього ж технікуму М. Горобець був другим, а курсант школи вищої льотної підготовки В. Толстіков — третім.

Учениця Златопільського зоотехнікуму М. Зайва першою закінчила десятикілометрову дистанцію. Вихователька дитячих ясел з м. Олександрії В. Беспалова — на другому місці, на третьому — студентка факультету фізвиховання педагогічного інституту Г. Стебліна.

Юніорка Т. Ткаченко подолала 8-кілометрову дистанцію за 37 хв. 6 сек. і була першою на фініші.

Добрый старт взяв М. Жеребятьєв. Всі тридцять кілометрів він був лідером і закінчив гонку за 1 год. 50 хв. 35 сек., виборовши перше місце.

Змагання закінчилися. По результатах трьох днів

Стрімка лижня веде у вибалок. Свистить зустрічний вітер.

Фото М. Ножнова.

на першому місці команда ДСТ «Буревісник», авангардівці на другому, на третьому — команда «Спартак».

Серед колективів фізкультури перше місце здобув колектив факультету фізвиховання педінституту, друге — колектив фізкультури «Кіровоградпромбуду», третє — спортсмени учбово-виробничого підприємства УТОГУ.

Командам - переможцям вручено кубки і дипломи.
В. АГЕЄВА,
головний секретар змагань.

СЕРЕДА, 25 січня. Перша програма. 16.40 — Телефільм. (Кіровоград). 16.55 — Голубий екран-школа, «Озеро Байкал», «Штучні супутники Землі». (Кіровоград). 17.40 — До 50-річчя Великого Жовтня і встановлення Радянської влади на Україні, «Екран кінолюбителя», «Несходима дорога», «Той, що в сніг сходить». (К). 18.00 — Телереклама. (Кіровоград). 18.05 — «Кіровоградські вісті». (Кіровоград). 18.20 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма, присвячена місту-герою Ленінграду, «Великий Ленінград», «Друзі-суперники», Документальні фільми. (К). 18.50 — Телефільм. (Кіровоград). 19.20 — Ху-

домній фільм «Тиша». І серія. (Кіровоград). 21.00 — Теленовіни. (М). 21.30 — «Фракийські вечорниці», Музично-хорографічна композиція. (Передача з Софії). 22.00 — Телевізійний театр міні-етюж. «Добрий вечір!» (М).
Друга програма. 11.30 — Художній фільм «Літні оповідання». (Дніпропетровськ). 16.50 — Фільм для дітей. (Дніпропетровськ). 17.30 — Англійська мова для малечі. (Дніпропетровськ). 18.00 — «Дніпро-новини». (Дніпропетровськ). 18.20 — Художній фільм «Літні оповідання». (Дніпропетровськ). 19.50 — До 50-річчя Великого Жовтня і встановлення Радянської влади на Україні, Фестиваль «Кітне талантами Придніпров'я». (Дніпропетровськ).
ЧЕТВЕР, 26 січня. Перша програма. 11.00 — Художній фільм «Совість не прощає». (Кіровоград). 17.05 — Для дітей. «Кіт, півень і лисиця», Ляльковий вистав. (К). 17.40 — Рішення XXIII з'їзду КПРС у дії. «Економісти за круглим столом». (К). 18.10 — Телевізійні вісті. (К). 18.30 — «Світ сьогодні». (М). 19.00 — «Дев'ять в'юрки над Дніпром», Концерт. (Передача з Дніпропетровська). 19.30 — «Театральні зустрічі». (К). 20.40 — Телевізійні новини. (М). 21.00 — «Героїчна драма на сцені народних театрів». (Передача з Сімферополю). 21.30 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма, присвячена місту-герою Ленінграду, «Паспорт матері». Телевізійний фільм. (К). 22.05 — Концерт майстрів мистецтва Ленінграда. (К).
Друга програма. 21.30 — «Сільське новина». (М). 22.00 — Кінопрограма. (Дніпропетровськ).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ.